

УРЕЖА
РЕДАКЦИОНЕН
КОМИТЕТ
Излиза всеки сряда
год. абонамент 30 лв.
за пол. год. 15 лв.
за 3 месеца 8 лв.
Ръкописи не се връщат
Адрес: в „Светлина“
Един брой — 50 ст.
Стар брой — 1 лв.

Светлина

Вестник за информация, култура и народно стопанство.

За обявления се плаща

За годишни, свадбени и именни по 25 л. за некоролюзи и благодарности по 20 л. търговски и частни обяви на 1 стр. 80 ст. кв. см. на 1 стр. по 60 ст., приставски и на учреждения по 70 ст. думи, в хрониката по 4 л. на ред. Малки обявления до 20 думи 10 л.

Бсичко в предплатата.

Шапки! Шапки! Шапки!
ПРИСТИГНАХА всекакви фасони и качества за сезона на магазин „БЕРЛИН“ на Исак Д. Берах & С-ве под „Казиното“

Търсете брашна само марка „**ДИАМАНТ**“
Брашна чисти
от мелница „**ДИАМАНТ**“ — Ломско.
Сол Бела Морска Италианска
Гас Двойно рафинирана чисто бела
Ще намерите на износни цени само при **Илия В. Ризов & С-це** — Дупница.
Търсете брашна само марка „**ДИАМАНТ**“.

Франко-Българска Банка
за международна търговия
БЕЗИМНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО
Капитал напълно внесен 20,000,000 лева.
БАНКА НА ДРУЖЕСТВОТО
„СЪЕДИНЕНИТЕ ТЮТЮНЕВИ ФАБРИКИ“
— С О Ф И Я —
Централа: С О Ф И Я.
Клокове: Варна, Пловдив, Русе, Хасково и Дупница.
Участуват Французките финансови групи:
Credit Français — Paris, Caisse commercial et Industriel de Paris, Paris и Credit Foncier du Brésil et de l’Amerique du Sud — Paris.
Извършва всекакви банкови операции.
Приема влогове — срочки и дезсрочки по най-либерални условия, по текущи сметки, спестовни книжки или срочки свидетелства.
Извършва всекакви преводи за вътрешността и за странство при
— НАЙ-ИЗНОСНИ УСЛОВИЯ —
Телеграфически адрес: „интербанк“

Мизерията на чиновниците.

Въпроса за материалното положение на чиновниците и служащите е сложен наново на дневен ред. Как ще бъде разрешен той той път, мъчно може да се предвиди, защото това е работа на Народното Собрание, а известно е с каква охота правителството болюшинство гласува кредити за заплата на чиновниците. И миналата бюджетна година имаше-приготвен законопроект за подобрене положението на чиновниците, и тогава беха изработени таблици за увеличение на заплатите им, но този законопроект си остана само законопроект и не виде бел свет. Даже петдесетех милиона лева, които беха гласувани за еднакватна помощ на чиновниците не беханапжлно раздадени — а от тях се направи една износния от 9 милиона лева. И ако миналата година се е чувствало нужда от подобрене материалното положение на чиновниците, тази нужда сега е още по-належаща и бихме казали неотменна, защото скъпотията тая година е много по-голема от миналогодишната, а нашия лев е почти обезценен — той сега струва едва 3 стотинки на швейцарската борса, която миналата сесия беше 25 стотинки.

Тия дни Капарата ще бъде сезирана с новия законопроект за подобрене на материалното положение на чиновниците, който е вече отов. В тоя законопроект се предвижда еднакватна помощ за чиновниците за набавяне зинина. Тази помощ не е голма и тя трябва да се даде, ако само могат да се намерят суми за покриване на тия разходи. Освен това предвижда се и известно увеличение на добавчното възнаграждение. Това увеличение не е достатъчно, защото не е пропорционално с покачване цените на продуктите от първа необходимост. Според изчисленията на Главната Дирекция на Статистиката, на изхранването на едно средно семейство (от 4 члена) са нуждни 17,298 лв. годишно. Това е само за храна, а колко още други нужди има всеко едно семейство! Сред-

нята заплата, обаче, на чиновниците не надминава 7000 лв., а от тука става ясно, че е абсолютно невъзможно да се свържат двата края.

В никоя друга държава, освен в Австрия, скъпотията не е тъй голема както в България. В Германия тя се е увеличила 12 пъти от преди войната. Заплатите на чиновниците там са три пъти по-големи от тия на българските, а скъпотията у нас се е увеличила с 23 пъти. При това германците винаги предвиждат едно добавчно възнаграждение на своите чиновници, колчем падне курса на марката. У нас на две години ведижж ще се заговори за материалното положение на чиновниците и, ако се подобри то с нещо, тая добавка ще бъде свършено незначителна. При това положение явно е каква ще бъде и работата на чиновниците. По-вечето от тях гледат неохотно на службата си, занимават се с различни други извън службата работи, които могат да им докарат некакви странични доходи, за да облекчат поне от части положението си и при първи удобен случай, те напушат службата и се залавят за частна работа. Покварата, корупцията, кражбите, рушветчиликата, са обикновени явления, и се ширят в повечето наши учреждения. Пръвоизточника на това зло е, разбира се, лошото материално положение на чиновниците и, докато то не бъде подобро, злото не ще бъде отстранено.

Нека се надеваме, че поне тоя път Народните представители ще погледнат с всичката сериозност на тоя болен въпрос, какъвто е чиновническият, и ще го разрешат рационално.

Из учебното дело в околията.

Дупнишкия помощник училищен инспектор е направил административна ревизия на всички училища в околията. Почти навсекаде ремонта на училищните сгради е свършен необходимата покъщина набавена, топлия материал усигурен, учителите заели местата си от

1. IX. и почнали своите подготвителни работи. Учителския персонал, с изключение на неколко села, е нареден. Заключениеето от константираното е, че пречки при работата на учителите през тази учебна година не ще има, та резултатите в края ще бъдат напълно задоволителни.

От закритите 27 училища в околията, по липса на училищни сгради, окр. училищен съвет в заседанието си на 20. IX. т. г. е решил да се открият училищата в селата, които съпостроили учил. здания, а именно: Крайници, Бобов-Дол (ремонттирано), Габрешева махала, Долна Козница, Грамаде, Блажуево, Висока-могила, Сопово, Крумово и Падала.

Остават закрити училищата в селата: Ресилово, Баня М. Фуча, Големо село, Панчарево, Шатрово, Пастух, Мжрводол, Смочево, Бозовая, Стоб, Пороминово и Доброво. На тези села предстои да използват всички средства, за да си построят училищни здания, та да им се открият училищата.

В същото заседание окр. учил. съвет е решил да се открият I прогимн. класове в селата Баланово и Червен-Брег, а в с. Крайници I и II прог. класове. Районите на прогимназиите остават административните общини. В други центрове не съ открили прогимназии по липса на помещения.

Из селския живот.

Бобошево.

Предназначението на мировите съдилища е да дават на населението ефтино и бързо правосъдие.

Не знам как гледат на тоя съдилищен принцип лицата, които завеждат и служат в тия съдилища, но факт е, че в тукашните съдилища решени дела през 1920 год. стоят още с ненаписани решения и заинтересованите страни съ в неизвестност кога ще могат да получат по тия дела исканите от тях преписи от решенията и изпълнителни листове и кога ще се даде реалния израз на законите по техните спорове. Мислим, че е потребно повече добросъвестност от страна на длъжностните лица в това съдилище. [.]

З Р Ж Н Ц А.

Ходя из главната улица, въртя си бастончето и си мисля на коя ли тема да пиша. Дявол да го вземе! Провинция... с 5—6 подлистника ще изчерпаш всичко и после!.. Нема що да пишеш!.. а трябва с нещо долния етаж на нашето миниатурно вестниче да се изпълни. Ех!.. човек да е в София има що да пише не всеки ден, но и всеки час, какъво ли не става там!.. море... гъмжило... История една от друга по интересни...

Така мислейки, силен смех процепи улицата. В кафенето на Милан се бе насхбрал доста свет. свърнах да видя какво става. На една маса, обиколена от куп саирджии внимателно наблюдаваха „Бая“ как играе табла с една от неговите пословични „крави“. А „Бая“ цел сияющ от радост, подвърля масали, какви ли нещещ, които са присъщи само на него, а противника му мълчи, „сърди се“ на зара, че му не върви и отвреме навреме удря око на околните, че „Бая“ сияе от радост. Играта се свърши, чивиджий поздравиха „Бая“ за победата и се разотидоха.

Излезох и хванах нагоре. Гледам ученички от гимназията, тръгнаха носейки коя мотика, коя лопата или тесла (пардон ще ме обвините, че лъжа от где на къде момиче тесла да носи, какъво ще работи с нея, не е дюлгерен я), но това е така,

носеше тесла види се да попричука пироните на скамейките, които са с разхлабили от техното „мирно“ стоене през вреде на час.

Две ученички носех: едната мотика, а другата лопата. Едната бе облечена с червена плетена блуза, а другата с синя плисирана рокля. И двете се срамуваха да носят тия сечива из главната улица, джржеха ги близо до полите си секаш мислеха, че нема да ги видят хората. Вървех след тях и без да ша неволно заслушах техния разговор.

— „Слушай Славке, новата учителка Х. като влезе в клас между другото ни замоли и ще ни бъде много благодарна, ако й кажем какво говори обществото за „нея“.

Навска си рекох: Нов тип даскалица, — такава до сега не сме имали! Стигнах гимназията. Що да видиш!.. Вън изнесени чиновове, черни джски, меси, столове и какъво ли не, около които „меракливи“ ученички шетаха и триеха. На главите превързали какви ли не сортове кърпи, а престилките им беха по-вечето от старата мода, наврно извадени от някои възглавици.

Свърех се до оградата да погледам ученикките-трудоваци. Отвъд нея една група, наврно от последния клас, чистеше двора. Една ученичка шеговито забелеза на другарките си: Хайде по-скоро да свършим работата тук, та да имаме по-вече

време да чистим боровата гора, а там!.. Там е толкова приятно!

Наистина колко е хубаво в боровата горичка. Чист въздух... самота... и некаква таинственост залега в душата на всеки, който е в нея и го предразполага към мечти!.. Младежки бленове!.. Не напразно са наименовали в нея некои места, които предразполагат душата към благородни чувства. Например „Алея на обясненията“, „Алея на илюзията“ и пр. пр. Алеи много с имена едно от друго по-хубави и по-приветливи. Но от тия алеи, колко двойки получават на сроковете, колко сълзи изтичат из очите на ония, които на край на годината получават в тевтерчетата си умразната дума „слаб“. И ядосани на своите преподаватели, че те от злоба, от неразбиране, от невлизане в положението на младата душа, която копнее за възвишени идеали се принуждават да вършат работи, за които в училището и дума не са чули и туку виж на край на годината изтърсили некая бомба без фитил в стаята на оня учител, който е посмел да ги разведе из алеята на „Слабите“ в ученическите им книжки.

Тия ми размишления прекъсна дошлия трен, който спре пред гимназията. От него слезе моя приятел Иванчо, здрависах се, и тръгнах с него да чуя некая пресна новина от София.

Ризо Лето.